

her forslag, altså ved at sige, at dér, hvor der ikke direkte er sygdom, skal der indføres brugerbetaling.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Først en kort bemærkning fra hr. Bruno Jerup, og så svarer fru Tove Lindbo Larsen, og derefter regner jeg med at vi kan gå videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg har også en lille kommentar til fru Lindbo Larsen om begrebet barnets tarv:

Jeg tror ikke, der er nogen i det her Ting, som ikke i bughovedet har et ønske om at varetage børnenes tarv bedst muligt.

Men det drejer sig jo ikke kun om dem, der tilfældigvis får børn ved kunstig befrugtning, men også om børn generelt set, og i dette land bliver der altså født titusinder af børn, som lever i familier, hvor der kun er en enlig mor. Og nogle børn lever i et familieforhold, hvor der er en enlig far, og nogle lever i et forhold, hvor der er to kvinder, og nogle i et forhold, hvor der er to mænd – det er nu engang den mangfoldighed, der er i samfundet. Og nogle børn er endda i den situation, at de i visse perioder kun har deres mor og i andre perioder har skiftende fædre – det er faktisk den måde, vores samfund er indrettet på. Og det, som undrer mig, er, at der ikke er nogen egentlig argumentation for, at det skulle være specielt skadeligt for børnene, for vi har jo sørget for at indrette vores samfund sådan, at børnenes tarv bliver varetaget på andre måder.

Derfor mener jeg altså, at fru Lindbo Larsen forsøger at skruer historien tilbage i forhold til den familieudvikling, der har været i Danmark.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg har næsten på fornemmelsen, at vi skal til at løse hele sygehusvæsenets problemer via lov om kunstig befrugtning, og det mener jeg er noget af en misforståelse, for det er forkert at blande en diskussion om behandlingen af alvorligt syge sammen med diskussionen om behandling imod barnløshed. Det er jo ikke de samme mennesker, der foretager de samme ting, og derfor kan man ikke uden videre putte det hele ned i en stor hat og sige, at hvis vi indfører brugerbetaling, løser vi også problemerne på andre områder, for det gør vi jo ikke.

Tingene skal løses dér, hvor tingene hører hjemme, og er der tale om, at ventetiderne skal nedsættes, osv., så tager vi en diskussion om dét, og det kan vi altså ikke gøre under behandlingen af et lovforslag om barnløshed. Og brugerbetaling løser ikke det problem, vil jeg sige til hr. Jan Køpke Christensen.

Med hensyn til fru Anne Baastrups udtalelser om en begrænsning af mangfoldigheden vil jeg sige, at det er en grundlæggende opfattelse hos både mig selv og andre, at barnet som udgangspunkt skal have både en far og en mor. Det er det, der ligger i det. Og så kan vi selvfølgelig ikke løse alle sociale problemer med børns opvækst i et lovforslag om barnløshed.

Fru Pia Kjærsgaard mener jeg også blandede tingene utrolig meget sammen med hensyn til, at der skal være lige adgang til alting, for det grundlæggende princip hos Socialdemokraterne er altså, at der skal være solidaritet og lige adgang til behandling i sygehusvæsenet, og at det ikke er tegnebogens størrelse, der skal være afgørende for det.

Og varetagelsen af barnets tarv har altså også været et af de grundlæggende synspunkter i vores stillingtagen både til lovforslaget som helhed og til ændringsforslagene.

Jørgen Winther (V):

Der har i de sidste måneder været mange og lange debatter om kunstig befrugtning, også her i Folketinget, og det, som jeg føler er allervæsentligst, er noget, som vi allerede har vedtaget, nemlig at der nu er mulighed for at nedfryse befrugtede æg i 2 år, for det, at man har udvidet tiden fra 1 år til 2 år, betyder meget for de kvinder, som tilbydes denne form for behandling. Så det ser jeg med stor glæde på.

Så har vi nogle spørgsmål angående ændringsforslagene, og de drejer sig især om forslaget om, hvorvidt både lesbiske kvinder og enlige kvinder også skal have mulighed for at modtage kunstig befrugtning i det offentlige sygehusvæsen.

Dér vil jeg sige, at vi politikere jo skal tage stilling, og så skal der altså argumenteres for, hvor vi skal stoppe, og dér synes jeg, det er sådan, at hvis et par bestående af to lesbiske kvinder skal have mulighed for at få foretaget kunstig befrugtning, så skal en enlig kvinde selvfølgelig også have den mulighed, og hvis en enlig kvinde skal have den mulighed, skal hun også have lov til at adoptere – hvilket hun også har, men så skal to homoseksuelle mænd vel senere hen også have lov til at adoptere.